

Francesc Marco, Plataforma per la Llengua: “El català, com a llengua comuna, és la millor eina per garantir la igualtat d'oportunitats”

written by Ramon Munné | 21 de març de 2016

Francesc Marco és vocal de la Junta Executiva de la Plataforma per la Llengua. Doctorand en història Comparada, Política i Social a la UAB, és llicenciat en Història per la URV i màster en Història de Catalunya a la UAB. Realitzà una estada acadèmica a la Universitat de València. Entre d'altres llibres ha publicat la història de l'ONG del català: Plataforma per la Llengua. 20 anys defensant el català. (Editorial Base, 2014)

La Plataforma per la Llengua és una entitat amb força història. Quan i per què va néixer?

La Plataforma per la Llengua, l'ONG del català, neix el 1993 a partir de l'Esbarzer, un nucli de joves activistes de la Vila de Gràcia. En aquells moments la Crida a la Solidaritat, que havia marcat a tota una generació per la seva acció cívica directa, s'estava evaporant i calia que algú treballés de manera decidida en temes de llengua.

En aquests moments quines són les principals línies d'acció de l'entitat?

Des de l'entitat s'ha anat treballant en àmbits ben diversos. En aquests anys hem dedicat molts esforços al món socioeconòmic, amb l'objectiu d'introduir el català a les empreses, d'una banda a les multinacionals i de l'altra a les petites i mitjanes empreses de casa nostra.

Un altre dels àmbits cabdals és el de garantir la cohesió

social. Avui a Catalunya es parlen més de 300 llengües, i en el marc d'aquesta diversitat lingüística, el català, com a llengua comuna, és la millor eina per garantir la igualtat d'oportunitats i l'ascensor social. Però això no es pot assolir només amb polítiques públiques ni només amb la tasca del teixit associatiu, tots hem de ser part activa en l'arrelament dels nouvinguts.

De la mateixa manera, trebalem per blindar el model d'escola catalana en llengua i continguts, per assegurar una universitat en català i per fer que l'oci, el lleure i l'audiovisual puguin ser també en la nostra llengua.

Com duu a terme les seves accions: mitjançant socis, voluntaris, campanyes...?

Actualment la Plataforma per la Llengua disposa de més d'11.000 socis, i en totes les campanyes hi participen voluntaris ben diversos. Des de l'entitat estudiem la situació de cada sector i intentem incidir-hi de la millor manera possible per aconseguir canvis a favor de la llengua.

A més dels estudis, les reunions bilaterals i el paper de lobby en qüestions legislatives, el 2.0 ha obert un nou espai per poder visualitzar les nostres demandes a partir de campanyes on-line, que, per cert, estan tenint molt d'èxit.

La Plataforma per la Llengua és una entitat molt coneguda i reconeguda. Tanmateix, per ajudar el lector a posicionar-la, podries destacar breument la relació amb entitats o organismes com Òmnium Cultural, la CAL, la Conselleria de Cultura...?

L'ONG del català és una entitat de la societat civil i, com a tal, fa una feina complementària a la que es pot dur a terme des de les institucions. Les dues són imprescindibles: cal una administració exemplar que desplegui la legislació i que actuï amb convenciment i, al mateix temps, cal que el teixit associatiu sigui actiu per arribar arreu.

Pel que fa a les altres entitats que comentaves, cada organització té una trajectòria i una dinàmica pròpia. És important l'especialització. En aquest sentit valoro molt

positivament la tasca de muscular el país d'Òmnium i les activitats del Correllengua de la CAL. De fet, sovint compartim anàlisis i col·laborem en temes concrets, com a Somescola.

Parlem un moment de la figura d'en Martí Gasull, un dels fundadors i principals impulsors de l'organització fins a la seva prematura i malaurada mort el 2012. Quines actituds, valors o ensenyances en destacaries?

En Martí Gasull és el meu referent personal, i també el de l'entitat. Els valors que caracteritzen la Plataforma per la Llengua, els valors del rigor, l'eficiència, l'eficàcia i la recerca de resultats tangibles són, de fet, els valors d'en Martí. Ell tenia clar que no s'havia de "fer per fer", sinó que calia actuar per obtenir canvis reals a favor de la llengua.

El Premi Martí Gasull i Roig, en la seva memòria, ja porta tres edicions. Com a secretari del Jurat del Premi, quina valoració en fas?

Amb el comiat d'en Martí, al Manaslu, a l'Himàlaia, vam tenir clar que calia homenatjar-lo a través d'un guardó, que servís, també, per reconèixer la tasca de tanta i tanta gent a favor del català. Trobo que és important poder felicitar i donar suport a aquelles persones, associacions o empreses que amb el seu dia a dia fan que el català avanci.

En d'altres països existeixen entitats amb finalitats similars?

Sí, nosaltres formem part de l'European Language Equality Network (ELEN), una coordinadora d'organitzacions de diversos països europeus que treballen per millorar la situació de llengües minoritzades. Amb ells hem incidit en debats internacionals a Brussel·les, al Parlament Europeu, i a Ginebra, a les Nacions Unides, participant per exemple a l'Universal Periodic Review de l'ONU, l'examen que han de passar els estats per valorar el seu grau de compliment dels Drets Humans.

Pel que fa al moment polític actual, com el veu i el viu l'entitat?

D'una manera molt intensa. En aquests 40 anys, l'estat ha estat incapaç de transformar-se en un estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic i segueix sense valorar la pluralitat com una riquesa. Així, ja és hora de deixar de tenir un estat en contra de la llengua catalana, per passar a tenir-ne un a favor. Per això formem part del Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

Quan Catalunya torni a ser independent, quin serà el paper de la Plataforma per la Llengua?

A Catalunya, caldrà valorar la gestió lingüística de les polítiques públiques, garantir que tothom pugui viure plenament en català i, com a entitat experta en temes de llengua, assessorar en tot allò que sigui necessari. A més, l'ONG del català té una perspectiva de la llengua en el seu conjunt i, així, caldrà seguir treballant per assolir la plena normalitat de la llengua al conjunt de territoris de parla catalana, allò que Joan Fuster en deia els Països Catalans.